

lykkes, f. Ex. ved de nye Lønningslove eller paa anden Maade, at bringe de ordinære Udgifter ned til at balancere med de Poster, som jeg har anført under ordinære Indtægter, vilde vi påseende gennem ekstraordinære Midler kunne sikke os den Fremgang i Statsformuen, som vi nødvendig bør have i Fredstid. Vi kunne være bekendte at sikke os denne Fremgang ved ekstraordinære Midler, efter som der paahviler os i de første Aar saa stærke Afbetalinger paa Statsgjælden. Budgettet giver efter min Formening, da vi jo i enkelte meget vigtige Poster have med Forsæt belastet det udover det tidligere Ordinaire, ikke nogen Anledning til Bekymring, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at vi efterhaanden ville kunne undvære en af de to Rilder, hvorfra vi hente ekstraordinære Indtægter, enten den overordentlige Skat directe paa Indtægten eller Krigsskatten paa Tolben, og da helst den sidste.

Seg skal i det Hele taget ikke gaae ind paa Enkelthederne ved denne Lov, det har viist sig, at det frugter temmelig lidet; thi, som det er bemærket ved tidligere Leiligheder af et æret Medlem her i Salen, der sidder i min Nærhed (H. M. Petersen), har det ofte været saaledes, at man ved 1ste Behandling gjerne taler om Besparelser her og der, men naar man kommer til aller sidste Afstemning ved 3die Behandling, ere Besparelserne borte; men der var nogle enkelte Bemærkninger om adskillige andre Ting, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) fremkom med, hvorom jeg gjerne vilde sige blot et Par Ord. Angaaende Pensionsbryden udtalte det ærede Medlem i Almindelighed, at man skulde lægge Vaand paa sin Glæde over Nedsættelsen, der muligvis kun er midlertidig. Seg er væsentlig enig med ham deri, og jeg siger, at, selv om denne Nedsættelse var aldeles definitiv, vilde der alligevel for mig ikke være nogen Anledning til Glæde, thi det er alligevel en meget høi Pensionsbryde, som Staten saaledes har paalagt sig, men naar Omtaalen af denne Post i Budgettet gav ham Anledning til at fremdrage nogle enkelte formeentlige eller ikke formeentlige Afstedigelser, nogle formeentlige eller virkelige Pensionsudredelser, troer jeg, at han i sin Omtale deraf gik ud fra en Tankegang, eller at

en Tankegang levede ham i hans Udtalelse, som jeg ikke troer er almindelig her i Salen. Ja, jeg tør ikke bestemt indestaae derfor, men min Mening er idetmindste diametralt modsat hans og vilde være det, selv om vor Betragtning af Hærloven, da den blev vedtagen, havde været den samme, hvad den som bekendt langtsfra var; thi naar Rigsdagen har vedtaget en Lov, maae vi ønske denne Lovs Gjennemførelse i Aand og Sandhed, og skulde der saa — hvad man jo synes efter paalidelige Oplysninger at være kommen til Kundskab om — endog komme ekstraordinære Udgifter i mindre Omfang paa Grund af ekstraordinære Hindringer for denne Lovs Gjennemførelse, da er det en Selvsølge, at man maa være den vedkommende Minister, som vil gennemføre en saa vigtig Lov, inderlig taknemmelig for, at han ikke lader sig forhindre i sin overordentlig vigtige Mission af Hindringer af nogensomhelst Bestaaffenhed. Dette er min Betragtning af det specielle Tilfælde, som det ærede Medlem fremdrog. — Der er hentydet til Theatercommissjonen og dens Virksomhed eller Uvirksomhed; — jeg troer, at skal der bebreides den Noget, maa det være det Sidste, jeg tør ikke svare for Andre end mig selv, men jeg skal erkjende, at jeg indtil Dato ikke har været noget virksomt Medlem af Theatercommissjonen; dersom der er nogen af de ærede Herrer, der troer sig berettiget til at bebreide mig dette, tager jeg med Nollighed derimod, jeg troer, at naar man har ligget i Kjøbenhavn i 8 Maanedes, men har sine Forretninger andetsteds, er det i høi Grad ubilligt at forlange, at man atter strax skal tage fat paa noget Nyt og opslide sig derved. Om end mange af de ærede Herrer kunde beklage, at Commissjonen ikke er fremkommen med noget Udbytte af sine Forhandlinger endnu, troede jeg dog, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds ikke vilde have gjort det, thi jeg har ikke forstaaet hans Forhold til Theatersagerne ligesaa lidet som Majoritetens i denne Sal anderledes, end at man i det Væsentlige var tilfreds med, som det er gaaet (Winther: Nei!). Maaskee tager jeg feil, men jeg troede, at man gjorde ogsaa specielt det ærede Medlem en Tjeneste ved at udtrække Sagen — hvis det var Hensigten — saameget